

være veilevende, hvis man i det Hele vil gaa ind paa Tanken, hvad jeg haaber. De Udtalelser, her ere saaldne idag, berøve mig dog ikke ethvert Haab om, at Flertallet af dette Things Medlemmer nok ville være tilbøjelige til den Mening, at der virkelig er alvorlig Opfordring til at søge de Mangler afhjulpne, som det forelagte Lovforslag omhandler. Jeg skal altsaa ikke gaa ind paa de i det Enkelte gaaende Bemærkninger, der ere anstillede om Forholdet mellem Lylland og Verne. Det er Bemærkninger, der kunne have deres Værd, men de ville, efter min Mening ialtsald, ikke være væsentlig til Ginder for, at en Lov kunde fremgaa af det Grundlag, som er foreslaaet af Regjeringen. Jeg skal altsaa slutte med en Anbefaling af Lovforslaget og med Udtalelsen af det Haab, at det maa blive omhyggelig overveiet, og jeg skal tillige udtale min Overbevisning om, at den Trøst, som skulde ligge i, at man gjennem en Grundlovsforandring skulde kunne komme til i en nærmere eller fjernere Fremtid at raade Bød paa de virkelig abnorme Forhold, for mig ikke har nogen stor Værdi.

Første Viceformand (Høgsbrø): Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har begjært Ordet for 4de Gang. Under Forudsætning af Thingsets Samtykke (Ophold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Suel: Det skal blive en ganske kort Bemærkning. Naarlig vil jeg ligeveerfor den høitæredede Minister sige, at, hvad der for mig er Hovedsagen, hvorfor jeg saa nødig gaar ind paa det foreliggende Lovforslag, er, at jeg ligesom ogsaa den høitæredede Minister selv tror, at det er det absolut Nødvendige at blive staaende ved det nuværende Antal af Folketingsmænd, saaledes at dette ikke bliver forøget. Det er for mig Hovedmotivet til de Betragtninger, jeg har anstillet angaaende Sagen. Jeg skal derfor, for ikke at opholde Tiden længere, slutte, og jeg skal ikke indlade mig paa nogen Disput med det ærede Medlem for Aarhus (Ingerslev) angaaende disse Bagateller, hvor vi i Grunden ere enige, men hvor han synes at have misforstaaet mig. Jeg skal kun tillade mig at gjøre en ganske kort saa at sige personlig Bemærkning angaaende, hvad jeg yttrede om Valget i Kjøbenhavns 5te Valgkreds. Jeg erkjendte at Socialdemokratiet: det virkelige Socialdemokrati havde en Fordring paa at se sine Anstuelser repræsenterede, og sagde tillige, at efter min Mening blev det Gode af Socialdemokraternes Lære repræsenteret paa en ret heldig Maade af den nuvalgte Rigsdagsmand for denne Kreds. Jeg har som Vælger i den Kreds havt Velilighed til at træffe Valget mellem det ærede Medlem og Socialdemokraternes Kandidat, og jeg stemte for det ærede Medlem, der nu repræsenterer Kredsen, og jeg gjorde det,

fordi jeg fandt hans Anstuelser i de allerflestes Retninger mere friske end den Socialdemokratis, som havde stillet sig, og jeg har ikke havt Grund til at fortryde mit Valg efter de Anstuelser, jeg har hørt ham fremsætte her i Thinget.

Første Viceformand (Høgsbrø): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) har forlangt Ordet for tredje Gang. Under Forudsætning af Thingsets Samtykke (Ophold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Rimestad: Det er en ganske kort Bemærkning, jeg vil gjøre, foranlediget ved en Udtalelse af det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds (Laurer) om, at man, naar man delte Kjøbenhavn i 9 Kredse paa over 26,000 Mennesker hver, ikke vilde sjerne sig mere fra det i Grundloven foreskrevne Tal af 16,000, end den grundlovgivende Rigsforsamling gjorde ved Ordningen af Valgkredse, og ved hvilken den skulde have fjernet sig ligesaa meget fra det foreskrevne Tal af 14,000. Dette maa jeg nedlægge en bestemt Indsigelse imod. Ganske vist kom man paa flere Punkter til at sjerne sig noget fra det Tal af 14,000, men man holdt dog meget bestemt over en Ørøndse; man kom ikke nogetsteds mere end en Trediedel op over eller nedunder det fastsatte Tal. Det høieste Tal, man i en enkelt Kreds var naaet op til, var 17,000, og der var enkelte Kredse i Ringkjøbing Amt, der vare paa 9,700 og 9,800 Mennesker, altsaa henved 10,000. Men man gif ikke ud over denne Ørøndse af en Trediedel op over eller ned under det Tal af 14,000, der var foreskrevet i Grundloven. Hvis man derimod vilde tage et Tal som 26,000, kom man til at sjerne sig overmaade meget mere fra Tallet 16,000, det vilde blive ikke en Trediedel af 16,000, men betydeligt over det Halve, man kom til at lægge til.

Th. Nielsen: Da det, jeg har bemærket i mit første Foredrag, ikke er modbevist, men snarere er bestrykt, og da jeg tillige har erfaret, at man meget ønsker at komme til Ende med Forhandlingen idag, skal jeg indskrænke mig til et Par korte Bemærkninger. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) gjorde mig nogen Uret i sit Citat af mine Ytringer efter Rigsdagsstidens sidste Gang, det vil han kunne erfare ved selv at læse det efter; men da jeg ikke antager, at det vil have nogen Betydning fra eller til at faae oplyst paany, hvad jeg i Virkeligheden sagde, skal jeg ikke trætte Thinget med at gjentage det. Det ærede Medlem huffede ogsaa fejl i en anden Henseende; han sagde, at sidste Gang dette Spørgsmaal var til Behandling her, var der en stærk animeret Stemning tilstede; men nu var der derimod meget faa Medlemmer tilstede, og det kunde paa en vis Maade tyde paa, at nu